

acidului azotic; și la descompunere chiar ca deznămie; în acest caz se produce apă și azot: $AzO^5,HO + H^5 = 6HO + Az$.

Cărbunele poate asemenea descompunere prea ușor acidul azotic; atunci se formează acidul carbonic și deuteroxidul de azot ca și acidul hypo-azotic.

Phosphorul, sulfură și iodul descompun, sânt influența căldurii, acidul azotic, se oxidă și se transformă în acidul phosphoric, sulfuric și iodic; dar clorul, bromul și azotul nu au nici o legătură asupra acidului azotic.

Acidul azotic se descompune când și se ia echivalența sa de apă: așa, distilându-se o parte de acidul azotic ca 5 părți de acidul sulfuric concentrat a căruia afinitate pentru apă este foarte mare, produce acidul hypo-azotic și oxigenul.

Ca toate acestea descompunerea aceasta se face încet. O mare parte din acizi trece la distilație fără să sufere alterație. Kite o dată se întrevădă că și acidul sulfuric spre a concentra acidul azotic.

Acidul azotic hidratat, AzO^5,HO , se pare a avea oarecare afinitate pentru apă; când se amestecă cu acest lichid, atunci se observă o înălțare de temperatură ce se scurge ca se produce printr'o combinație între apă și între acid.

Acidul azotic prea concentrat încetează să fie la temperatura de 86 grade; și dacă se va fierbe puțin timp, atunci se descompune în acidul hypo-azotic și în oxigenul, și devine mai apos.

Ca și acidul se descompune, ca și atunci când se fierbe se înalță, și se fixează puțin timp la 123 de grade.

Acidul care încetează să fie la 123° are drept compoziție $AzO^5,4HO$, și se privește ca hidratul cel mai stabil: când se distilă acidul azotic prea apos, care căpățește mai mult de patru echivalenți de apă, atunci prinosul de apă se deșază, și numai deșază acidul se întoarce la starea de $AzO^5,4HO$ ce se distilă la 123°.

Așa dar se vede că acidul prea concentrat se în-